

CARTA SUÏCIDA

Ho sento, ho sento tant mare i pare, però ja no puc aguantar més això, estic farta.

Estic farta d'això, farta de fer veure que tot va bé, és una mentida les meves emocions són una farsa, aparento que tot va bé, però en veritat tot va de mal en pitjor.

I sé que sóc una covard fent això, però és que ja no aguanto més, necessito lliurar-me d'això. Aquesta por que sento cada vegada que surto i vaig a l'institut.

Allà és on tot empitjora, és el pitjor lloc on puc anar, em faig la forta cada vegada que rebo algun comentari, però en veritat per dins estic tan destrossada. Després, arribar a casa i tancar-te a la teva habitació per plorar en silenci perquè els teus pares no s'assabentin això et trenca encara més.

Perquè jo, encara que estic aquí ja no ho estic, tot això ha fet que a poc a poc vagi morint en vida i a un punt d'arribar a aquesta maleïda situació que em trobo. Us escric aquesta carta perquè vull que sapigueu tot el que m'ha portat a suïcidar-me, a prendre aquesta decisió.

Tota la meva vida he aguantat comentaris i situacions difícils, humiliants, on se m'humiliava a més no poder. Aquelles persones que deien ser les meves amigues en veritat el que volien era la meva confiança per dir els meus secrets entre altres coses per així humiliar-me davant d'altres persones o amb altra gent.

I ara que ho sé tot, sortir de casa i creuar-me amb aquestes persones o anar a l'institut és un infern. Cada maleïda hora és una tortura perquè em poso a pensar perquè són així amb mi si no els he fet res, l'única conclusió que vaig treure és que mai hauria d'haver nascut, que sóc un molèstia en aquest món, que no tinc lloc en aquest món perquè no pertanyo aquí.

Però ja no importa perquè he decidit el millor per aquest món i ho sento molt perquè sempre em vau donar amor i tot allò que us demanava, però ja està decidit.

Us estima la vostra filla,

Atenea

Aixa Riera